

гаритѣ си, а сж бѣха разпрѣснали къмъ всички направления. Турскитѣ пѣкъ жители отъ Ловечъ напустнаха града и избѣгаха въ планината.

Загубитѣ на Турцитѣ възлизаха на 2000 души офицери и войници.

Защитницитѣ на Ловечъ показаха толкова храбрость, колкото и енергия. Началника имъ, Рифатъ паша, комуто даже и противника отдаде справедливостъ, показа силенъ отпоръ на Руситѣ, отпоръ, който добива още по-голъмо значение, като се вземе прѣдъ видъ обстоятелството че неговата пѣхота бѣше десетъ пѣти по малобройна и артилерията му дванадесетъ пѣти по слаба отъ неприятелската. Ловченското сражение коствова скѣпо на неприятеля и побѣдата щѣше безъ никакво съмнѣние да бѣде отъ страна на Турцитѣ, ако войскитѣ имъ не бѣха толкозь малобройни. ¹⁾

§ 8 *Марша и оттегляването на дивизията, изпратена на помощ на Ловечъ.*

На 1 септември, войскитѣ разположени на югъ отъ Плѣвенеъ, зачуха нѣколко топовни гърмежи, които като че ли идяха откъмъ Ловечъ. Главната квартира бѣ тутакси увѣдомена за това.

¹ Вижъ приложение № 8.